

UIT DIE PEN

Gedurende vlak 5 van inperking het ek en my goeie man baie keer wakker geword met 'n ander voëlgesang as wat ons gewoonlik na geluister het. Dalk omdat die hele wêreld ewe skielik stiller geword het.

(Ek hoor weereens vanoggend dat die aantal pasiënte wat in die noodgevalle-afdeling van hospitale toegelaat is, baie laer was as verlede jaar hierdie tyd. En dit kan toegeskryf word aan die gebruik en verkoop van alkohol. Wel, om uit te pluus dat drank verantwoordelik is vir 'n menigte motorongelukke, is nie *rocket science* nie. Dit kan ook natuurlik wees omdat daar minder mense op paaie was wat van punt A na punt B moes reis. Hallo? Die wietletjie draai maar die hamster het afgeval, voel dit my.) En nee, hierdie gaan nie weer 'n stuk kritiek teen die regering wees nie. Intendeel. Terug by die oggend se voëlsang. Het jy al geluister dat daar orals musiek is? Ek praat nie van kar-radios wat gespesifiseer en verseker word nie, ook nie van mense wat loop en sing nie, nie 'n

lawaai nie. Ek praat van die natuur se musiek. Soos die voëls. Dalk 'n Jan Pierewiet, dalk 'n Houtkapper wat ritmies teen die boom tik. Het jy al gehoor hoe klink dit as die Jakarandablommetjies van die bome af val? Dit klink letterlik soos sagte reën wat saggies klak-klak, wanneer dit op die teerpad val.

Musiek is ook volop in kantore: het jy al na die klank van 'n fotostaatmasjien geluister? Ritmiese ge-tjiek-tjiek-tjiek. Of iemand wat tik, nie altyd so ritmies nie, maar as jy jou goed verbeel, kan jy dalk musiek daarin hoor. Ek loop gedurig en sing. Nie altyd hard nie, want sommige van my kollegas dink reeds, dalk met rede, ek is die kluts kwyd. Maar my kop sing altyd. Die ander oggend het ek 'n stokou liedjie geneurie: "Kom Patertjie, buig jou stywe dop en volg jou nonnatjie in 'n kring." Wat dit beteken, weet nugter, en waar ek aan die lied gekom het, is ook 'n raaisel.

Ek dink dis in die gene. My gryse ou pa het aldurig gefluit. Hy het af en toe gesing ook, tot in 1998 toe hy 'n groot breinoperasie ondergaan het. Hy het altyd gesê dat die neuro-chirurg sy sing en sy ruik uitgesny het. Hy was as sewentigjarige in 'n operette en kon selfs met een vinger 'n liedjie op die klavier speel. My gryse ou moeder het ook klavier gespeel, maar nie waar ons kon hoor nie. Sy het in haar volwasse lewe in kore gesing en het baie noukeurig na die musieknote in die gesangeboek gekyk wanneer sy nie seker was van die wysie nie. Johan is 14 jaar voor my gebore, hy het klavier geneem. Jan is 11 jaar voor my gebore en hy het ook die klavier geslaan. Ek weet nie wie eerste

was nie, maar die twee seuns het later die musieklesse gestop omdat hulle rugby daarmee ingemeng het. Ons almal weet hulle wou net nie meer klavier speel nie.

Ek het ook van speen-oud klavierlesse geneem, seker maar omdat almal voor my dit gedoen het. Ek speel nou nog, want dit is lekker. Maar moenie vir my vra om die teoretiese musiek neer te skryf nie – sukkel steeds daarmee. As ek 'n nuwe wysie moet baasraak, bel ek vriendin Alida, en sy sing dit oor die foon.

Die groot musiekgees is gebore tussen my en Jan. Ek het al baie kere van my rooikopsussie vertel. Sy het op vierjarige ouderdom een van die gesange op die klavier gespeel en toe my gryse moeder (toe nog nie gryse nie) vra waar sy daaraan kom, het sy gesê: "Die tannie in die kerk speel so." Toe is die koeël deur die kerk, letterlik, want sy het op 10 jaar en ses maande die amptelike orreliste geword. Totdat sy Universiteit toe is waar sy (raai-raai) musiek gaan studeer het. Sy het my probeer leer om die kerkorrel te speel, maar al hierdie note en pedale het my kop laat *zoei* – sy kon dit immers baie beter as ek doen.

Ek dink die ander dag met groot weëmoed terug aan my sussie en boetie Jan, se sing-aande. Jan het 'n twaalfsnaar-kitaar gehad en Liena 'n sessnaar Yamaha. By gesinskuiers het die twee hulle kitare uitgehaal en ons het tot oungang saamgesing: *Bridge over Troubled Water*, *Knock Three Times*, *Timothy*, *Smoke on the Water*, *Words*, *Cotton Fields*. Almal het saamgesing – oud en jonk.

Ek kan onthou dat ek, Liena en Jan by drie familiepartytjies

WEEK TWE-EN- TWINTIG

Bohemian Rhapsody luidkeels gesing het – asof dit so moes wees. Op reis iewers heen het ons, ons eie speletjies gemaak met liedjies. Jy kan maar sê dat ons die oorspronklike uitvindings van Noot-vir-Noot was.

Toe ons my rooikopsussie die dag in haar graf bêre, het ek begin kerkorrel speel, want skielik het dit vir my sentimentele waarde gehad. Behalwe dat dit lekker was, was dit iets wat ek met groot vreugde vir die Here gedoen het. En ek het dit gedoen omdat my sussie dit gedoen het. So half asof dit deel van my mensoffer aan haar was. Haar legacy.

As ek geweet het dat musiek sulke herinneringe kon wakkermaak, het ek dit daardie dae meer ingedrink. Ek kan nie meer my ou pa hoor fluit nie, hy loop sekerlik en fluit in die hemel. My ma het nie meer 'n klavier in haar ouetehuiswoningstelletjie nie. Johan en Jan speel nie meer klavier nie en Jan het nie meer sy twaalfsnaarkitaar nie. Liena is dood, sy speel nou orrel in die hemel. Maar as ek musiek hoor, dan is dié herinneringe vlakby my hart. Soms loop die trane sommer oor tyd wat verby is, liedjies wat gesing is, lag wat deur die wysies opklink.

Ek wens ek kon dit, soos met 'n CD, op *pause* sit, sodat die lekker langer kan hou.

GEEN NUUS IS GOEIE NUUS

Die plaasweg van Heilbron was taamlik stil hierdie afgelope tydjie. Daar is weer vir die laaste week geen diefstal óf brande aangemeld nie en die boere hanteer die droë Augustus-winde goed. Die dorpsweg was self stil hierdie week, met geen ernstige voorvalle wat aangemeld is nie.

VERWELKOM DS CHARL

Welkom aan Ds Charl en gesin van die Evangelies Gereformeerde Kerk, voorheen van Lydenburg. Sy intree preek is Sondag, 30 Augustus om 10:00. Ons vertrou hulle sal 'n vrugbare en geseënde bediening in Frankfort hê. Hy kan gekontak word by 083 302 4926 of 058-813 2424.

Op die foto van links na regs:
Milane, Ds Charl, Alna en Zianel.

MY STORIES BEGIN AS LETTERS

'n Gedig wat in Engels en Afrikaans gelees kan word.
My pen is my wonderland.
Word water in my hand.
In my pen is wonder ink.
Stories sing. Stories sink.

My stories loop. My stories stop.
My pen is my wonder mop.
Drink letters. Drink my ink.
My pen is blind. My stories blink.